

NIEPRZYBYTNY (1) *ai*

D pl nieprzybytnym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, który nie przyszedł; nieobecny: ofiarę onę/ którą P. Chrystus sam siebie ofiarował na wonność słodkości/ [kapłan] sobie y słuchaczom/ y innym choć nieprzybytnym y zmarłym przywłażcza. WujJud 228v.

Cf **PRZYBYTNY**